

[Svend Jørgensen.]

neringens gennemførelse? Jeg siger intet til, at det ærede medlem har den mening, at disse rustningsbyrder skal bæres, men jeg bebrejder det ærede medlem, at han, når han nu fører skræmmetale overfor en langt, langt mindre vidtgående foranstaltning som folkepensioneringen, aldrig har søgt at klarlægge de økonomiske konsekvenser af oprustningen.

Må jeg dernæst sige et par ord om det ærede medlem hr. Poul Møllers stilling til sagen. Det ærede medlem vil have folkepension, for han vurderer sagen højt, siger han; men han vil ikke have folkepension på den måde, dette forslag angiver; dels vil det hemme opsparingen, dels bliver det urimelig dyrt, siger det ærede medlem. Dernæst foreslår han med henrivende in-konsekvens en anden fremgangsmåde, som i hvert fald i begyndelsen vil blive adskillige gange dyrere end fællesforslaget. Forstå det, hvem der kan. Her er ingen bekymringer, hverken med hensyn til tid eller kriser eller valutavanskeligheder. Vi vil øge det fradragsfri beløb, siger det ærede medlem. Ja, det er selvfølgelig meget godt, for fradragsreglerne hemmer jo arbejdslysten. Men forstår man da ikke, eller vil man ikke forstå, at forslagsstillerne ikke kan standse ved denne halve løsning? Det ærede medlems forslag giver ikke en folkepension, og den af ham foreslåede løsning skaber ikke ro om sagen.

For øjeblikket er der 15 pct. af samtlige gamle over 65 år, som ikke kan få aldersrente på grund af for stor indtægt eller for stor formue. Dette tal kan blive meget væsentligt nedsat, hvis fradragsreglerne nu ændres. Lad os da give alle de gamle folkepension, sådan som vi foreslår det, selvom måske nogle, som ikke er trængende i lovens forstand, skulle komme med ind under loven. Vi må have fjernet det odiose skær, som nu hviler over aldersrenten, dette at man skal ansøge derom, henvende sig til det sociale udvalg med udsigt til, at dette må svare: nej, du kan ikke få aldersrente, for loven forbyder det.

Må jeg iøvrigt minde det ærede medlem hr. Poul Møller om, at så sent som i sommer tilsagde det ærede medlem i kommissionsbetænkningen velvillig forhandling her i folketinget om det forslag, som socialdemo-

kraterne og det radikale venstre kunne enes om at føre frem. Nu er folkepensionen sat på dagsordenen, og den lader sig ikke standse. Der er skabt en forventning i befolkningen, og den må vi politikere ikke skuffe en gang til. Det har det ærede medlem hr. Lorentzen forstået; han har stukket fingeren i jorden og lugtet, hvor han er. Må jeg give det ærede medlem hr. Poul Møller det råd: gæk hen og gør ligeså!

Ragnhild Andersen: Den højtærede socialminister afviste kommunisternes forslag og sagde, at når jeg i 7 år havde siddet som kommunisternes repræsentant i kommissionen og ikke havde kunnet få tilslutning til vort forslag, skulle jeg lade være med at komme til det høje ting med vort forslag om folkepension. Ministeren kunne have tilføjet, at kommunisterne i de 7 år jo ikke har siddet med hænderne i skødet i det høje folketing, men at vi gang på gang har fremsat forslag her i tinget for at få rentemodtagernes trange kår forbedret, uden at det desværre er lykkedes for os. Vi har fremsat forslag om zonegrænsernes fulde ophævelse, og i marts i år fremsatte vi forslag om betryggende pension. Hvorfor gjorde kommunisterne det? Fordi det ikke kan være rigtigt, at et parti, som ikke med det samme får tilslutning til sine synspunkter og forslag, skal holde op med at søge at overbevise det høje ting eller befolkningen om, at dets synspunkter er rigtige. Erfaringerne viser os kommunister, at det jo hjælper, når vi er utrættelige, og når vi bliver ved med at fremsætte forslagene her og andre steder; thi efterhånden lykkes det jo for kommunisterne at få de rigtige synspunkter til at trænge igennem også i lovgivningen, selvom det ofte tager for lang tid.

Socialministeren mente, at jeg skulle støtte de to partiers forslag, og også ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Bundvad, var utilfreds med, at kommunisterne optrådte med et selvstændigt forslag, og mente, at der heri lå en propaganda for kommunisterne. Nej, ærede medlem, deri ligger interessen for at få en rigtig løsning på den folkepension, som alle rentemodtagere og alle dårligt stillede i vort land først og fremmest venter på.

Mit parti støtter det gode i fællesforslagene fra de to partier. Vi støtter de for-